

Flemming Blichers grundlovstale

Taler

Flemming Blicher
Græsrodspolitiker og aktivist

Dato

5. juni 2022

Sted

På Himmelbjerget

At det var min tipoldefar, Steen Steensen Blicher, der første gang i 1839 forsamlede folk og fæ på Himmelbjerget, er for mig noget, som jeg er meget ydmyg overfor, når jeg nu selv står og holder tale selvsamme skønne sted, 183 år senere. Han er trods alt en af Danmarkshistoriens største digtere gennem tiderne.

Alligevel, så er der nok nogle iagttagere, der ville mene, at jeg ikke virker særlig ydmyg, idet jeg benytter enhver chance til at nævne min tipoldefar. Og det vil jeg gerne kommentere, men lad det lige vente til senere i denne tale, for jeg vil gerne sikre, at vi først får hædret denne agtværdige mand, min tipoldefar. — Ja nu sagde jeg det minsandten igen.

I 1838 forvildede St. St. Blicher sig op på Himmelbjerget, hvor han forundrede sig over nogle studenter, som havde givet hinanden stævne heroppe. Det inspirerede ham til at arrangere det første Himmelbjergmøde et år senere, nemlig i 1839. Et møde, som skulle blive en tradition i årene efter, og danne forbillede for møder på Skamlingsbanken og andre nu historiske steder rundt om i Danmark.

Lad mig lige komme lidt ind på tidsånden i 1830'erne og 40'erne.

Studerterne på Himmelbjerget var ikke sådan bare lige et skud helt i tågen, eller en ren tilfældighed. Den franske Revolution, som startede med stormen på Bastillen d. 14. juli 1789, havde varslet enevældens fald i hele resten af Europa og helt sikkert også for Christian d. 8's kongedømme i det nordlige. De mange eksekveringer af dødsdomme i Guillotinen har påvirket alle landes magtbalancer, magthaverne og folket imellem.

Danmark havde stadig enevælde og Stænderforsamlingernes rådgivende karakter

over for kongemagten, var det tætteste befolkningen kom på magten.

Det var især studenterbevægelser over hele Europa, der ledte folkets oprør mod de kongelige og kejserlige magteliter, så det har sikkert også siddet i baghovedet på St. St. Blicher, da han opdager studenternes sammenkomst i 1838. Han skulle senere blive bagtalt og forrådt af netop studenterbevægelsen, men det viser blot at studenterbevægelsen var en magtfaktor. I 1838 var det blot en håndfuld undersøgende studenter, der forsamledes her på dette smukke sted.

Selvom Himmelbjergmøderne sluttede lidt brat i 1844, så sætter de skub i en tradition om, at folket godt selv kunne tage sagerne i egen hånd.

Under den tid som man historisk betegner som enevælden, altså frem til den første grundlov i 1849, var det selvfølgelig forbundet med stor fare, at tale kongen imod. Selvom St. St. Blicher må anses som en af de allerstørste agitatorer — måske endda den største — så blev han aldrig anholdt af kongens mænd, sådan som mange andre agitatorer blev det igen og igen. Måske dette skyldtes, at han var en endog meget folkelig forfatter med en bred anseelse i samfundet. Måske var det fordi han formåede, at bruge sine pointer tilpas pakket ind, så de ikke fremstod alt for farlige i ørerne på kongens folk. Desuden var Blicher også en ældre mand i 1840'erne, og han dør da også i det samme år som Kong Christian d. 8., nemlig i 1848. Derfor bliver det Kong Frederik d. 7., der skænker det danske folk en Grundlov i 1849. Og derfor bliver det også Kong Frederik d. 7., der mange år senere hædres ved, at der rejses et tårn på Himmelbjerget til hans ære.

Det som kan undre er, at man på tårnet skriver to årstal i tårnets øverste inskriptioner. Nemlig årstallet for den første grundlov i 1849, og årstallet for Kong Frederik d. 7.s død i 1863. Man glemmer simpelthen grundlovsændringen i 1855, som jo også var Frederik d. 7.s værk, og hædrer i stedet hans død. Dette faktum er noget Martin Tidsvilde gør opmærksom på i hans bog ”Magt, afmagt og kongemagt”, der er en af hans trilogi-bøger om Grundloven.

Det som er uheldigt ved, at undlade at nævne 1855 er, at man i Danmark kun havde konstitutionelt monarki i årene 1849-1855, hvorefter Danmark bliver til et repræsentativt demokrati, hvor alle beslutninger kan blive truffet i Statsrådet, uden om den folkevalgte forsamling.

Vil man gøre sig klogere på, hvad der er sket med udviklingen af Grundloven fra 1849 og frem til i dag, og til det påståede demokrati, som de officielle kanaler omtaler som repræsentativt demokrati — i øvrigt uden at ordet 'demokrati' nævnes en eneste gang i Grundlovens mange versioner — så skal man læse Martin Tidsvildes bøger.

Og hermed er vi kommet frem til kernen i min tale — endeligt vil nogle måske sige — nemlig, at det demokrati, som mange danskere bryster sig af at leve i, ikke er det demokrati som de selv tror at det er, hvis det da overhovedet kan betegnes som et demokrati.

Ifølge den nuværende Grundlov af 1953, så har vi i Danmark et indskrænket monarki. I Grundlovens paragraf 2 kan man læse:

”Regeringsformen er indskrænket monarkisk”.

Indskrænkningerne er så gengivet i kapitel 2 i Grundloven, nemlig paragrafferne 5 til 8.

§ 5 Kongen kan ikke uden folketingets samtykke være regent i andre lande.

§ 6 Kongen skal høre til den evangelisk-lutherske kirke.

§ 7 Kongen er myndig, når han har fyldt sit 18. år. Det samme gælder tronfølgeren.

§ 8 Forinden kongen tiltræder regeringen, afgiver han skriftligt i statsrådet en højtidelig forsikring om ubrødeligt at ville holde grundloven.

Så rent juridisk, sort på hvidt, så er vi i Danmark et indskrænket monarki og ikke et demokrati!

Spørger man justitsministeriets jurister på Grundlovsområdet — og det vil jeg opfordre til at man gør — så kan eller vil de ikke forklare hvilke paragraffer i Grundloven, der er til fortolkning og hvilke der ikke skal fortolkes, hvilket jeg kan dokumentere ved flere bandede telefonsamtaler, samt email korrespondance.

Danmark er et monarki! Ikke et demokrati!

Nu spørger jeg forsamlingen her på Himmelbjerget i dag: ”Vil I gerne ændre dette?”

”Det vil jeg også!”

Spørgsmålet er så: Hvordan ændrer man Grundloven i Danmark, når magthaverne — hvor kongehuset må regnes som den centrale faktor — og størstedelen af folket, ikke ser noget behov for en ændring?

Og her opstår også en delproblematik hvad angår folket, for: ”Det er lettere at blive løjet for og vedblive at blive løjet for, end det er at erkende, at man er blevet løjet for i mange år!”

Hvordan fortæller vi danskerne, at de er blevet løjet for igennem hele deres liv?

Well, Mette Frederiksen, Danmarks forræderiske Statsminister, og Magnus Heunicke, Danmarks morderiske Sundhedsminister, har i løbet af de sidste to til to og et halvt års tid gjort det til en meget lettere opgave.

Statsministeren har løjet for folket, brudt Danmarks love, brudt Grundloven og formået at slå 17-18 millioner levende skabninger ihjel — ulovligt vel at mærke. Og hun ser ud til at slippe godt fra det, formentligt med en såkaldt ’næse’ når syltekrukken Minkkommissionen, engang bliver færdig med sylteriet og skuespilleriet.

Vores morderiske Sundhedsminister, Magnus Heunicke, har udført et large-scale medicinsk forsøg på den danske befolkning, inklusiv børnene, og er i øvrigt i disse dage ude med meldinger om at Danmarks ældre, de mest sårbare, skal have et fjerde stik af coronavaccinen.

Ikke alene udkom der i december 2021 fra Statens Seruminstitut et dansk videnskabeligt studie — hvor 5 PhD’ere og MSc Kåre Mølbak, tidligere faglig direktør for infektionsberedskabet hos Statens Seruminstitut — der påviser, at både Pfizer og Modernas såkaldte vacciner mod COVID-19, efter tre måneder har en negativ vaccineeffektivitet overfor den såkaldte Omikron variant.

Men sidenhen har data fra det engelske UKHSA (United Kingdom Health Security Agency) vist at vaccineeffektiviteten for de 60-69 årige er helt nede omkring minus 400% efter tre måneder. For de 18-29 årige er den dog 'kun' minus 230% efter tre måneder.

Vi har at gøre med en sundhedsminister, som bevidst slår sin befolkning ihjel, eller i bedste fald en uvidende og ignorant Sundhedsminister, som ubevidst slår sin befolkning ihjel. I begge tilfælde vil han være fuldt ansvarlig for sine handlinger.

Uanset hvad, så hjælper Magnus Heunicke med at åbne befolkningens øjne for corona-vanviddet, ved sin morderiske ignorance.

Så når det danske folk nu så åbenlyst får præsenteret systemets sindssyge, konkretiseret ved Mette Frederiksen og Magnus Heunicke, så vil befolkningen uden tvivl også i højere grad forsøge at forstå årsagen til, at det gik så galt.

Bl.a. derfor har jeg kastet mig hovedkulds ud i en oplysningskampagne, sådan som tusinder, måske titusinder, af danskere også har gjort det.

Derfor har jeg også stået bag flyvebladet 'Oprop' som i to forskellige udgivelser er uddelt til over en tiendedel af Danmarks husstande, et flyveblad, eller en folder, som fortæller hvordan epidemiloven er med til at indføre medicinalt diktatur i Danmark.

Derfor har jeg været med til at starte Forfatningspartiet, som nu er blevet til Frihedslisten. Frihedslisten er en græsrodsbevægelse, som bruger den politiske platform, fx et Folketingsvalg til, at eksekvere oplysningskampagnen.

Frihedslisten har ikke en færdig løsning på alle politiske problemer i Danmark, men vi vil derimod gerne til bunds i problemerne, hvilket også er grunden til, at vi vil have en ændring af Grundloven, eller en ny forfatning for Danmark.

Frihedslisten stiller ikke op til kommunal- og regionsrådsvalg, folkeafstemninger om EU forbehold og Folketingsvalg, for at sætte nye politikere ind i et råddent system. Vi gør det for at bruge den parlamentariske platform til at gøre opmærksom på, at noget er galt i lille Danmark.

”Something’s rotten in the State of Denmark.”

Bemærk at Shakespeare citaten staver ‘State’ med stort, hvilket betyder at der ikke henvises til tilstanden i Danmark, men derimod til staten Danmark.

For at støtte Frihedslistens bestræbelser, må du meget gerne give os en vælgererklæring, så vi kan få vælgererklæringer nok til, at stille på til næste folketingsvalg, og bruge valget til, at oplyse om ”the state of Denmark”.

Det er hårdt arbejde, og ingen medlemmer får penge for deres frivillige indsats. Vi har 20 lokalafdelinger og over 300 medlemmer over hele landet.

Og nu tilbage til min tipoldefar.

Her i dag på Himmelbjerget er der besøg af to historikere, som har gjort opmærksom på St. St. Blichers store arbejde for, at folket skulle tage del i magten. Tidligere museumsdirektør for Skanderborg Museum, Henrik Bredmose Simonsen, og forfatter og historiker Martin Tidsvilde. Begge har de fra hver deres vinkler sat spotlyset på St. St. Blichers betydning for Danmarks forfatning: Grundloven.

Nu skal jeg lige sige at jeg ikke har mødt Henrik Bredmose her i dag, men Martin Tidsvilde er i hvert fald, ligesom sidste år, hovedtaleren, her på Himmelbjerget i dag.

Tilsammen beskriver deres forfatterskab hvordan St. St. Blicher ville have langt større inddragelse af hele folket, inkl. den udannede almue, altså bønder og tjenestefolk: underklassen. Langt mere end tilfældet var for samtidens kommentatorer såsom Grundtvig, Ingemann, Oehlenschläger, Kierkegaard og de Nationalliberales ’grundlovgivere’, D.G. Monrad og Orla Lehmann.

Og netop dette træk ved min tipoldefar er noget, jeg også selv kan identificere mig med: kampen for at folket selv har bestemmelse over Danmark, og ikke bare overgiver sig til, at blive ledet af en magtelite.

Blicher var skandinavist og liberal. Og jeg stolt af at sige, at: “det er jeg også”!

Og netop derfor bruger jeg min relation til min tipoldefar, og hans eftermæle, til

at få folket til, at se historisk på Grundloven, for at forstå det bedrag der er sket af Danmarks folk.

Om jeg misbruger denne relation, vil jeg lade min tipoldefar selv dømme fra det hinsides, og evt. sende mig de englekræfter, som der også skal til for at vinde den forfatningskamp, som St. St. Blicher var med til at skyde i gang.

Må gud og skaberværket være med til at give folket kræfter til at vinde over tyranniet!

God Grundlovsdag til alle og god forfatningskamp til det danske folk og andre folkeslag over hele verden, som kæmper den samme kamp!

Kilde

Manuskript modtaget fra taler

Kildetype

Digitalt manuskript

Tags

Folkebevægelsen mod EU, Grundlovstale

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/flemming-blichers-grundlovstale-2022>